

bl.a. denne hovedkonstruktion fremgår af betænkingsbidrag til lovforslag nr. L 65 (nedlæggelsesloven). Der henvises hertil.

Personalespørgsmål

Da der med dette lovforslag gennemføres en ændring af mange medarbejderes ansættelsesforhold, vil Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Enhedslisten her understrege de forslag, der er stillet for at sikre medarbejderne ordentlige arbejdsbetingelser. Holdningen til de resultater, der er opnået under forhandlingerne, og de ønsker, vi ikke fik imødekommet, fremgår af partiernes betænkingsbidrag til lovforslag nr. L 67. Der henvises hertil.

Konkrete bemærkninger til dette lovforslag

Den overordnede planlægning vil med forslaget blive erstattet af nogle regionale rammer, som bliver udfyldt af kommunernes planer. Sammenholdt med sriben af forringelser i den samlede lovpakke på miljø- og planlægningsområdet og afskaffelsen af armslængdeprincippet er der tale om et historisk og markant tilbageslag for planlægningen af det danske landskab.

Sammenhængen mellem regionale udviklingsplaner og vandindvindings- og indsatsplaner forsvinder. Kommunerne er for små til, at brikkerne i puslespillet, der skal beskytte interesserne over kommunegrænser, kan nå sammen.

En ideel ny planreform burde indeholde både perspektiv og styrke. Det vil bl.a. betyde en forstærket beskyttelse af det åbne land, værdifulde naturtyper og landskaber, samt at borgerindflydelsen og borgerdeltagelsen i planprocessen ikke undergraves. Desværre trækker strukturreformen også på dette punkt den helt forkerte vej.

Danmark skal have en overordnet og sammenhængende plan for naturen i Danmark. Det vil ændringerne i planloven ikke medføre, tværtimod. I dag er der naturkvalitetsplaner i regionplanerne, men med dette lovforslag svækkes hele det instrument, der skal sikre sammenhængende forvaltning, spredningskorridorer og lign. I stedet medfører lovforslaget en fragmenteret beskrivelse og indsats, der ifølge regeringens egne bemærkninger skal tage udgangspunkt i Natura 2000-områderne. Disse områder er bestemt vigtige, men det er også afgørende at holde fast i, at det samlede danske landskab og den samlede danske natur udgør mere end de ca. 7,5

pct. af Danmarks areal, som er udpeget til internationale områder. Dette har regeringen og Dansk Folkeparti tilsyneladende helt glemt.

Det er partiernes holdning, at de regionale udviklingsplaner skal gøres bindende over for kommunerne, og de skal sammenfatte de statslige, kommunale og regionale interesser i planlægningen. Udviklingsplanerne skal derfor bruges til at sikre en sammenhængende og konsistent udvikling i regionen. Planerne skal derudover bl.a. omhandle beskyttelse af arealanvendelse, grundvandsbeskyttelse og -udnyttelse, naturbeskyttelse, udlæg af industriområder og infrastruktur. Dette er helt modsat det nuværende forslag, der medfører en fragmentering af administrationen af det danske land.

Vedtages dette lovforslag, vil der være en manglende sammenhæng blandt andet mellem de regionale udviklingsplaner og vandindvindings- og indsatsplanerne. Det er dybt bekymrende, hvad angår vandmiljøet og især drikkevandet.

Kommunerne er ikke den rette planmyndighed i forbindelse med natur og miljø, simpelt hen fordi natur- og vandområder, herunder drikkevandsforekomster, ikke følger kommunegrænser, men som hovedregel dækker flere kommuner. Den rette planmyndighed for eksempelvis natur, miljø og drikkevand er regionerne, fordi det giver mulighed for en sammenhængende og helhedsorienteret administration af naturen og vandmiljøet.

Det er endvidere meget svært at se det store planmæssige fremskridt i den model for planlægningen i hovedstadsregionen, som dette forslag lægger op til. Partierne er enige i, at planlægningen i hovedstadsregionen stiller ekstraordinært store krav, men en model som den foreslåede med en overordnet statslig udmelding fra flere ministerier kombineret med kommuneplaner løser ingen problemer. Det er partiernes holdning, at hovedstaden har brug for en forstærket planlægning, der tager udgangspunkt i det regionale niveau.

Overflytningen af VVM-sagerne fra amterne til kommunerne ser vi også som et tilbageskridt. Kommunerne vil i mange tilfælde være alt for små til VVM-sager, og meget ofte vil VVM-pligtige anlæg have effekt ud over kommunegrænsen. Endvidere vil eksempelvis kravet om alternativer i VVM-sager med denne overflyt-